

Sveiki ir vėl sulaukė ALĖJOS! Kalėdų išvakarėse po pertraukos pas mus sugrįžta gimnazijos laikraštis ALĖJA-3. Tik jį atneša ne Kalėdų senelis, bet trečiokai Eglė, Karolina ir Dovydas, o prie jų prisijungia pirmų klasių gimnazistai. Eglė: „Kartais atrodo, kad gimnazijos bendruomenė ir taip viską žino, bet atvertus laikraščio puslapį visada malonu žinomos dalykus pamatyti kitaip, naujai“. Karolina: „Mokyklos laikraštis turėtų būti žaismingas, skatinantis ne tik vertinti, mąstyti, bet ir nusišypsoti“. Imkite šią Kalėdų dovaną, skaitykite ir šypsokitės laukdami artėjančių švenčių!

SKAITYKITE:

1

2 PUSLAPIS

Pirmokai kalbasi su Vydūnu

3 PUSLAPIS

Nepaprasti draugų nuotykių

4 PUSLAPIS

Apie ryšį ir kitus rūpesčius**SUSIPAŽINKITE:**

JAUNASIS KŪRĖJAS LUKAS

Įvairių rajono ir šalies konkursų nugalėtojas. Yra parašęs keturias knygutes, trys iš jų - išleistos. Tai pasakos „Klevo lapelių pasaka“, „Nepaprastos bato kelionės“ ir nuotykių apysaka „Nepaprasti draugų nuotykių“, kuri šalies 45-ajame jaunųjų filologų konkurse, vykusiame mūsų gimnazijoje, buvo įvertinta III vieta.

Luką kalbina Karolina Lankutytė ir Eglė Tutlytė

Esu **Lukas Arlauskas**, į Vydūno gimnaziją atvykau iš Martyno Jankaus pagrindinės mokyklos. Šiuo metu esu 1g klasės mokinys. Kol kas nesu apsisprendęs, kuris dalykas man labiausiai patinka, bet kryptį į tikslųjų mokslų pusę (matematika, chemija, fizika, informacinės technologijos), tačiau esu ir humanitaras. Po pamokų kartais užsiimu kūrybine veikla, skaitau knygas, domiuosi įvairiais dalykais papildomai.

• **Kodėl pasirinkai Vydūno gimnaziją?**

Apie Vydūno gimnaziją girdėjau gerų atsiliepimų jau besimokydamas pagrindinėje mokykloje. Ši gimnazija mane traukia savo mokymo metodika, kitokiu požiūriu į žmogų. Ji palanki tuo, kad atsižvelgia į žmones, kuriems reikalingos specialios priemonės pasiekti tinkamą išsilavinimą.

• **Kas įkvėpia Tave kurti?**

Nuo mažens skaičiau daug knygų. Pirmą kartą pasireiškiau trečioje klasėje su rašiniu „Alanas ir Rolfas“

apie santykius tarp žmogaus ir šuns. Stipresnis pastūmėjimas atsirado penktoje klasėje. Mane paskatino rašyti buvusi lietuvių kalbos mokytoja Dalia Agintienė. Už tai esu dėkingas jai. Įkvėpimas atsiranda įvairiai, kartais tai priklauso nuo esamų aplinkybių ar netgi nuo norų. Pavyzdžiui, pirmą kartą įkvėpimas kurti atsirado, nes labai norėjau šuniuko. Negalėčiau apibūdinti konkretaus faktoriaus, dėl kurio gimsta idėjos. Kartais mintis išvysto veikla, kartais – vienas sakinytis, o būna, kad ir iš vieno žodžio išsirutulioja visas puslapis. Būna, kad rašau tik dešimt minučių, o kartais prisėdu porai valandų.

• **Esi išleidęs tris knygeles. Ar kuri ir dabar?**

Artimiausiu metu planuoju išleisti ketvirtą knygutę „Pabaisų klyksmas“. Tai fantastinė apysaka, su kuria pernai buvau pakviestas į 46-ąją šalies jaunųjų filologų konkursą. Dabar taip pat rašau. Pavadinimo dar nesu sugalvojęs, nes visada pavadinimą galvoju tik

parašęs kūrinį. Kūrinyje kalbama draugystės tema ir apie tai, kaip svarbu palaikyti ryšį su žmonėmis, išgyvenant sudėtingą laikotarpį.

• **Ką planuoji veikti baigęs Vydūno gimnaziją?**

Konkrečių planų kol kas, deja, neturiu. Manau, sieksiu mokslo aukštumų, kad padaryčiau sėkmingą karjerą ir gyvenčiau nepriklausomą nuo kitų gyvenimą. Nenorėčiau būti našta kitiems.

• **Papasakok įsimintiniausią ar linksmiausią Tau nutikusį įvykį.**

Įvykis, kurį papasakosiu, galbūt nėra vienas iš linksmiausių, tačiau tikrai giliai įsirėžęs į atmintį ir šiek tiek keliantis gėdą. Pirmais metais, kai dalyvavau „Jaunųjų talentų“ konkurse, mus visą dieną mokė, kad atsiimdami diplomus nepraieitumėme vedėjams pro nosį. Lyg ir viskas būtų gerai, tačiau atėjus mano eilei aš pasikišau gautą diplomą po pažastimi ir nelyginant koks kareivis praėjau vedėjams pro pat nosis.

PO GIMNAZIJA ŠNIUKŠTINĖJA SMALSŪS PIRMOKAI

Šiandien buvome stipriai nustebinti savo naujosios lietuvių kalbos mokytojos. Ji mums liepė parašyti ne koki nuvalkiotą rašinėlį apie atostogas, smagiausią įvykį ar draugus, bet išsiuntė „pašniukštinėti“ po gimnaziją. (...) Dauguma rašys apie nesvarbius dalykus, pavyzdžiui, renovaciją, kurią regi ir gali aprašyti bet kas, ar apie tai, ką mano vyresni mokiniai... Aš paliesiu kitą temą, daug svarbesnę, kankinančią daugelį, baigus aštuntą klasę. Ką rinktis – Vydūną ar Pirmąją? Esu buvęs abiejose, esu klausęs įvairių nuomonių ir paskalų. Girdėjau, kaip gerai Vydūne, taip sako visi, jį baigę. Bet baigusieji Pirmąją apie ją atsiliepia lygiai taip pat. O ir abiejų konkurenčių išvaizda beveik identiška, išskyrus kai kurias smulkmenas, tvarkingumas jose primena palatas. Tiesa, Pirmojoje gimnazijoje yra sporto salė, bet ji atsiras ir Vydūne, ir visai greitai. Abiejose yra ir tie patys „nervuojantys“ dalykai – tai mokytojai ir švarkai...

Tomas Balčytis, 1k

Štai netikėtai pamatome ant suoliuko sėdinčią ir poilsiaujančią valytoją. Nusprendėme pakalbinti. Tačiau ji mums atrėžė: „Nieko aš jums nesakysiu, klausinėkit kitų. Jau kelis kartus paklausinėjo ir prirašė visokių nesąmonių į tą laikraštį. Na jau ne.“ Ką gi, neįkyrėsime, pakalbinsime kitus. Štai mūsų viską pastebinčios akys greitai pamato dar vieną auką. Tai vokiečių kalbos mokytoja. Tačiau ji, kaip paaiškėjo, irgi baiminosi mūsų klausimų ir greitai išlėkė pro galines duris. Už kelių akimirų nuskambėjo skambutis. Taip ir likome nieko nepesę...

Domantas Tubutis, Gintautas Statkus, 1s

Gimnazijos fojė užkalbinome žinomą žmogų Vydūną, tiesa, jo tikrasis vardas Vilhelmas Storosta. Jis mums pasakė, kad yra filosofas, rašytojas, publicistas, kad gimė 1868 m. kovo 22 d. Jonaičiuose, Šilokarčemos apskrityje, to meto Prūsijos karalystėje, tačiau daugiau į asmeniškumus nesivėlė. Daug mieliau kalbėjo apie pačią gimnaziją. Šiuo metu jo pareigos kabėti ant sienos ir stebėti visus mokinius bei mokytojus. Jo dėka čia nereikėtų nė kamerų, bet atsarga gėdos nedaro. Vydūnas mums papasakojo daug nuotykių, vykusių šiuose koridoriuose, ir išgyrė gimnazistus. Anot jo, šios gimnazijos mokiniai geriausiai įgudę stalo teniso srityje. Norėjome nufilmuoti interviu ar bent įsiamžinti su mūsų herojumi, tačiau jis kategoriškai atsisakė, nes pamokų metu griežtai draudžiama naudotis mobiliaisiais...

**Gabija Budrevičiūtė, Džiugas Butkus,
Domantas Kairaitis, Karolis Jovaiša, 1s**

Labiausiai į akį krito du kaktusai, kurie buvo padėti laiptų tarp trečio ir ketvirto aukšto pusiaukelėje. Kodėl būtent kaktusai? Juk laiptais lipa daug žmonių ir jie pamato šitą kaktusą, o ne kokią kitą gėlę. Gėlė, kuri yra matoma dažniausiai, be abejo, turėtų būti graži. Kaktusai grožiu nepasižymi. Dar nesuprantu, kodėl širšė antrą kartą iš eilės įskrido į lietuvių kalbos kabinetą. Kodėl jai patinka šis kabinetas? Gal tai tik atsitiktinumas? Vis dėlto lauke yra daugiau vietos ir visko, ko jai reikia, jai čia yra pavojinga. Ko ji čia ieško?

Nerijus Kazakauskas, 1k

Apieškojome gimnaziją. Slaptų kampelių nėra, mokinius stebi visur esančios kameros. Valgykloje išsiaiškinome: šniceliai – nepakeičiami, mokiniai jų suvalgo daugiausiai. O valytoja pagyrė gimnazistus, kad šiukšlių gimnazijoje – nedaug. (...) Iš bibliotekininkės sužinojome, kad jaunesni vaikai knygų nemėgsta, bet jiems patinka žaisti šachmatais. Abiturientai taip pat leidosi klausinėjami: išgirdome, kad jie nenori palikti gimnazijos, nes čia yra gražių panelių, taip pat išgyrė gražias ir labai geras mokytojas.

Gabija Barauskaitė, Urtė Drungelaitė, 1s

Vieną dieną į klasę atėjusi dailės mokytoja pasakė:

– Šiandien pamokų nebus.

Visi vaikai apsidžiaugė. Mokytoja tęsė toliau:

– Eisime į paveikslų galeriją.

Vaikai nukabino nosis, nes nė vienam nepatiko menas. Iš teisybės pasakysiu – koks įdomumas spoksoti į paveikslus. Bet vis tiek geriau, negu kiurksoti mokykloje, sėdėti įbedus nosį knygon ir klausytis nuobodžių mokytojos paistalų apie tai, kaip gražu piešti.

Paroda vyko miesto muziejuje. Nuo mokyklos iki muziejaus buvo gana toli, apie septynis šimtus metrų. Vaikai greitai susiruošė ir po dešimties minučių jau buvo kelyje. Tie, kurie nekenė parodos, ėjo paskutiniai, laukdami, kada galės pasprukti. Tai buvo Jonas, Marius, Julius ir Mantas. Proga pasitaikė, kai jie pakliuvo į žmonių šurmulį. Ketvertukas tyliai apsigrėžė ir nuėjo savo keliais. <...> Jonas tarė:

– Einam į velnio ratą. Juk penki ratai tekainuoja penkis litus.

– Visiškai pritariu. Tai daug įdomiau, negu vėpsoti į paveikslus, – pasakė Marius.

– Aš turiu žiūronus, – prasitarė Julius.

– Kokia nauda iš tų tavo žiūronų? – nustebė Mantas.

– Pamatysi! – atšovė Julius.

Ir visi nudrožė prie velnio rato. Kabina buvo uždara ir įstiklinta. Vaikai įsilipo į vieną iš jų ir kildami aukšty n spoksojo pro langus. Julius kažką pastebėjęs suriko lyg skerdžiama kiaulė:

– Žiūrėkit!

– Į ką? – paklausė Jonas.

– Ten tie, mokslagraužiai *klasiokai*, ir jie netoli muziejaus.

– Cha, mokytoja nė nepastebėjo, kad mes dingome, – juokėsi Julius.

– Juliau, stebėk juos. Penki ratai eis lėtai. <...>

Taip jie sėdėjo, kalbėdamiesi apie mašinas, žaidimus ir, žinoma, gerą orą. Praėjus gal valandai, Julius pastebėjo, kad iš muziejaus išėjo grupė vaikų. Kaip tik penktasis velnio ratas pasibaigė. Jie palaukė, kol bendraklasiai praėjo, ir, kaip dera gudriems vaikigaliams, prie jų prisijungė.

Bet ne visada atsitinka taip, kaip norisi, mat visiems sugrįžus į klasę mokytoja paklausė:

– Ar patiko paroda apie automobilius?

– Taip! – visi suriko vienu balsu.

O Jonas, Marius, Julius ir Mantas sėdėjo tylūs, lyg žemę pardavę, nes jiems būtų irgi patikusi paroda apie automobilius. ■

Gal taip ir nebuvo...

- „Yra tik viena tikra vertybė – tai žmogaus ryšys su kitu žmogumi“, – pacitavo Antuaną de Sent Egziuperi mokytoja.
- Be ryšio, – įvertino citatą mokinys.
- Čia geras ryšys, – pasakė kitas, žiūrėdamas į savo išmaniojo ekraną.

Ar žinote?

Ar žinote, kad gimnazijos bibliotekoje iš viso yra apie 11000 knygų ir apie 15000 vadovėlių? Tai daug ar mažai? Paklauskite bibliotekininkų! Visi galime padėti savo mokyklos bibliotekai ir įsijungti į Prezidentės Dalios Grybauskaitės inicijuotą akciją „Knygų Kalėdos“ (plačiau apie iniciatyvą – gimnazijos interneto svetainėje). Kai biblioteka bus turtingesnė, tai ir skaitykloje, kuri taip patinka gimnazistams (gal ne tik dėl minkštos sofos ir kompiuterių?), atsivers daugiau galimybių. O mūsų pakalbinta bibliotekininkė linki skaityti daugiau knygų, nes skaitant lavėja kalba ir lengviau išlaikomi lietuvių kalbos egzaminai.

**Arina Žvirblytė, Emilija Maziliauskaitė,
Rita Gečaitė, 1k**

Vis dar apie krikštynas

Pirmokai jau spėjo atsidžiaugti krikštynomis. Po jų visi pakrikštytieji vienu balsu teigė, kad krikštynos buvo tobulos ir pranoko jų lūkesčius. Esą, jei ir galima ką kritikuoti, tai tik pačius save. (Ak, pirmokai, viskas dar prieš akis, svarbiausia – esate šaunūs ir norite būti vyduoniečio vardo vertais gimnazistais).

O feisbuke pateiktos trečiųjų nuomonės buvo prieštaringos: „<...> Sunervino, kad direktorė juos (*antrokus*) išgyrė, nors mūsų (*krikštynas*) pernai buvo geresnės.“ „Dominavo tik filmukai...“ „Visų lauktam metų renginiui koją pakišo sąsajos nebuvimas tarp pirmokų ir antrokų pasirodymų“. „Tema gerai išplėtotą <...>, tik reikėjo garsesnės rytinės dalies, pietų pertraukos metu vykusį dalis buvo labai graži, kilo šypsena bestebint vieningai šokančius mokinius – visus, net ir sugipsuota koja“.

Kiek žmonių – tiek nuomonių. Svarbiausia, kad MUMS RŪPI.
Dėl to mes ir esame bendruomenė...

Reportažas iš įvykio vietos

Skambutis. Visi kraunasi daiktus ir skuodžia iš klasės. Koridoriuje netikėtas įvykis – grūstis. Šios gimnazijos mokiniai tokių dalykų seniai nematė. Pabandome pakalbinti įvykio dalyvius – pirmiausia, abiturientus: „Kaip manote, kokia šio įvykio priežastis?“ Visi kaip susitarę tvirtino, kad taip nutiko dėl pirmokų.

Netrukus pastebime krūvą sužeistųjų ir nutariame juos pakalbinti. Pasirodo, vieniems numindė kojas, kitiems rankas sužeidė, o treči skundėsi po spūsties padarytomis moralinėmis traumomis. Kelių žmonių nerado – jie vis dar ieškomi.

Po visų nusiskundimų norėjome pakalbinti pirmokus, atėjusius iš Pamario pagrindinės mokyklos, deja, pavyko rasti tik keletą iš jų, tačiau visi vienbalsiai tvirtino, kad jie prie tokių dalykų pripratę. O pirmokai iš rajono mokyklų sakė, kad grūsčių pas juos nebūdavo, nes ten nedaug mokinių.

Tikimės, kad visi sužeistieji pasveiks, dingusieji atsiras, o pirmokai pripras prie gimnazijos tvarkos.

**Greta Gadeikytė, Vėjūnė Česnulytė,
Martyna Mirauskaitė, Greta Ūselytė, 1k**